

Jeg vil ikke bestride, at Bankinspektøren kan gøre megen Gavn, men jeg synes ikke, det er Umagen værd at sætte saa store Kræfter i Bevægelse for at faa denne enkelté Embedsmand. Hvis man kunde komme saa vidt, at man f. Eks. efter Amerikas Eksempel stoppede eller i alt Fald gjorde sit til at stoppe en skæbnsvanger Udvikling, der svarede til den, der har fundet Sted i Amerika, vilde denne Lov virkelig have nogen Betydning. Den højtærede Minister, som nærer en sand Afsky for al Radikalisme, naar det er paa hans faglige Omraade, Bankvæsenet, talte om amerikanske Tilstande som noget fjerntliggende og mente, det var noget, vi absolut ikke kunde komme ind paa her. Men det bør dog være saaledes, at man ikke venter med at kaste Brønden til, til Barnet er druknet. Det var rart, om man i Tide gjorde i hvert Fald en Begyndelse til at forhindre et Bankvælde, og det forekommer mig undertiden, at den højtærede Minister, der kommer fra det praktiske Bankvæsen, ikke har Øje for, at vi er godt paa Veje til at faa et Bankvælde herhjemme. Det er i alt Fald saaledes, at hvad Bankerne ønsker at støtte, blomstrer, og hvad de ikke vil støtte, visner og maa ganske naturligt visne. Dette kunde endda gaa an, hvis de danske Banker gennemgaaende blev ledet af saa udmærkede Mænd som f. Eks. den højtærede Minister, den Gang han stod i Spidsen for en Bank. Han ledede virkelig denne Bank paa en saadan Maade, at Banken kunde siges at staa i nøjeste Føling med Erhvervslivet, det skal jeg fuldt ud erkende. Et saadant Bankvæsen tror jeg, vi alle maatte være glade for. Men de Herrer ved, at for en stor Del dannes vort Bankvæsen af de samme evindelige juridiske Kandidater, som man træffer i alle mulige andre Brancher herhjemme, som har sørgelig lidt Forstand paa Bankvæsen, men som ikke desto mindre sidder og er meget store Folk i Bankverdenen.

Ogsaa Etableringen af Familiefideikommissor indenfor Bankvæsenet er jeg af Princip imod. Men det er muligt, at det ærede Medlem for Frederiksberg-Kredsen (Ellinger) har Ret i, at den Maade, hvorpaa Ændringsforslag Nr. 6 er formuleret, kan gøre det tvivlsomt, om det ikke faar

tilbagevirkende Kraft, og det bør det naturligtvis ikke have. Der staar: „Fader og Søn kan ikke paa samme Tid være Medlem af en Banks Direktion“. Nu bliver det altsaa et rent Fortolkningsspørgsmaal, hvorledes dette skal forstaas. Denne Lov træder naturligtvis i Kraft fra en eller anden Dato; betyder det saa, at Fader og Søn, som inden denne Dato har siddet sammen i Direktionen for en Bank, kan blive ved at sidde der, eller skal det betyde, at de herefter ikke paa samme Tid kan være Medlemmer af en Banks Direktion? Jeg mener, at den første Forstaaelse er den naturlige, og ud fra denne Opfattelse vil jeg stemme for Ændringsforslaget. Men skulde det mod Forventning betyde, at herefter kan Fader og Søn ikke sidde i Direktion sammen, og at hvis et saadant Forhold finder Sted nu, maa den ene eller den anden vige Pladsen, saa er det uheldigt, og saa bør denne Bestemmelse, hvis den skulde vedtages, ændres paa hensigtsmæssig Maade ved 3die Behandling.

Den højtærede Minister gjorde forskellige Bemærkninger til mig i Anledning af, hvad jeg havde sagt om Fagmanden og Politikeren i ham. Ministeren udtalte, at Fagmanden i ham havde gjort sig gældende under Paavisningen af det højt irrationelle i Ændringsforslaget om Rentens Binding. Dermed mener Fagmanden i den højtærede Minister at have ydet tilstrækkeligt, at han lader Dialektikeren i sig staa og argumentere her nede i Folketinget. Men naar det kommer til Stykket, sluger den højtærede Minister denne højt irrationelle Bestemmelse — saa er han ikke mere Fagmand, saa mener han formodentlig at være Politiker. Jeg ved nu ikke, om en Politiker behøver at være en Mand, som sluger alle mulige irrationelle Bestemmelser. Var det ikke tænkeligt, at der kunde bestaa et venligt Forhold mellem det rationelle og dette at være Politiker?

Naar den højtærede Minister med stor Alvor beklagede sig over, at der ikke var nogen Talsmand for Bankerne i dette Ting, ja, at man her endog fuldstændig savnede Forstaaelse af Bankvæsenets Betydning, maa jeg sige, at vi jo dog har Handelsministeren, som er en ypperlig Repræsentant for Bankvæsenet. Men hans Kærlighed